

[Korsgaard.]

Medlem Ret i, at det er meningsløst, at man har nedskaaret det saakaldte Studetilskud. I Almindelighed regner man med, at dette Studetilskud er noget, der kommer Studefederen — Græsseren i de sønderjyske Landsdele — til gode. Men saadan er det slet ikke. Enhver, der har med Studeopdræt, Studedefning at gøre, vil vide, at lige saa snart Kalven er født, inkluderes en Del af dette Studetilskud i dens Værdi. Jeg vil derfor hævde, at den mindre Jordbruger, som meget ofte lægger Kalven til og har den til Opfødning i dens første Levetid, ogsaa i høj Grad faar Andel i det nævnte Studetilskud. Jeg vil endelig som Begrundelse for at bevare Tilskuddet til Studene nævne, at saa vidt jeg kan skønne, er Opdræt af Kreaturer — derunder Opdræt af Stude og for saa vidt ogsaa Fedning af Stude, hvis det foregaar om Sommeren — i allerhøjeste Grad dansk Arbejde, idet saa godt som 100 pCt. af det Foder, som Studene har ædt i deres Levetid, er Produkter af dansk Arbejde. Jeg ved ikke, hvilken Rolle Studen spiller i vore Handelsaftaler, men jeg vil dog mene, at det ikke er usandsynligt, at ogsaa Studekødet, naar det drejer sig om at sælge Kød og Kreaturer til vort sydlige Naboland, spiller en Rolle. Jeg vil mene, at der under Handelsaftaleforhandlingerne til Tider har været Tale om, at en vis Procentdel af det Kvantum Kreaturer, som vi leverer dernedtil, skulde være Stude, Ungkreaturer. Af disse Grunde mener jeg, at man ikke alene fra Landbrugets Side, men ogsaa fra Samfundets Side er interesseret i at holde Studetillægget og Studedefningen oppe, og jeg vilde derfor have fundet det rimeligt, om man havde bibeholdt i det mindste de 6 Øre, der i indeværende Aar har været givet i Studetilskud.

Jeg skal slutte disse mine Udtalelser med at sige, at mit Parti ikke vil forlange Sagen henvist til Udvalg. Ligesom det ærede 10de tingvalgte Medlem (Jensen Christensen) vil jeg afvente, hvad den højtærede Landbrugsminister vil svare, for hvis Regeringspartierne vil afvise alt, hvad jeg her har nævnt, hvis de ikke paa nogen Maade vil gaa med til at forbedre de Forhold for Landbruget, som jeg har omtalt, kan jeg ikke indse, at det er nogen Nytte til at henvise Sagen til Udvalg. Hvis der derimod paa nogle af de Punkter, som jeg har nævnt, fra Regeringspartiernes Side vil kunne gøres Landbruget visse Indrømmelser, om end kun smaa, vil jeg finde det betimeligt, at Sagen henvises til et Udvalg. Efter at have hørt den højtærede

Landbrugsministers Svar skal jeg derfor tillade mig at komme tilbage til Sagen, hvis jeg finder, at der er Grundlag for det.

Veistrup: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger fra Folketinget. Den Lov, vi i Øjeblikket lever under, har efter min Opfattelse virket tilfredsstillende; det er ogsaa erkendt fra mange Sider, at den har virket i høj Grad til Gavn for Produktionen af Kød her i Landet. Det er derfor noget ejendommeligt, synes jeg, at de Herrer, som taler fra Oppositionens Side, ikke vil være med til at gennemføre det foreliggende Lovforslag. Det er dog før sket, at man har nægtet at stemme for en Lov, om hvilken man senere har maattet erkende, at den havde virket tilfredsstillende.

Den Lov, som vi i Øjeblikket lever under, og som drejer sig om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, har flere andre Formaal end det, som Lovens Titel angiver. Disse andre Formaal er ogsaa fremmet i stor Udstrækning. I den Henseende er jeg slet ikke enig med det ærede Medlem, der talte for de Konservative (Korsgaard). Jeg tror, han ser fuldstændig fejl paa det Forhold. Hvis vi ikke havde haft denne Lov, vilde Afsætningen af Kvæg og Oksekød ikke have staaet paa det Stade, som den staaar paa i Øjeblikket. Loven har virket som en prishævende Foranstaltning, og der er takket være den rejst en Kamp imod Kvægtuberkulose i meget stor Udstrækning; samtidig er der tildelt de fattigste her i Landet Oksekød for en ret stor Sum. I dette Lovforslag har man tillige sat sig en ny Opgave, nemlig at muliggøre en Bekæmpelse af den smitsomme Kalvekastning, der nationaløkonomisk set er en meget stor Ulykke for Landet og rammer den enkelte Landbruger som en fuldkommen Katastrophe.

Naar man ser paa de Opgaver, som man har tænkt sig løst gennem denne Lov, ligger det nær at spørge, om de nu er løst paa tilfredsstillende Maade, om de Forudsætninger, hvorunder den bestaaende Lov blev vedtaget, har holdt Stik. Jeg tror, det maa indrømmes, at det er sket, jeg havde nær sagt, over al Forventning. Loven har i høj Grad befordret Afsætningen af Kvæg og Oksekød, og hvad Bekæmpelsen af Kvægtuberkulosen angaar, forekommer det mig, at de Tal, som findes angivet i Bemærkningerne til Lovforslaget, taler deres tydelige Sprog. I Løbet af et Aar er der slaet ikke mindre end 67 103 tuberkuløse Kreaturer ned, hvortil kommer i alt 26 503